

UOHSX00H9ZZS

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0015/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-08504/2023/163

Brno 14. 3. 2023

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 2. 2. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **CCA Group a.s.**, IČO 25695312, se sídlem Karlovo náměstí 288/17, 120 00 Praha – Nové Město, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-02759/2023/510 ze dne 19. 1. 2023 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0487/2022/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Dodávka informačního systému sociálního zabezpečení (ISSZ DP-3) a jeho správa, provoz a rozvoj**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 7. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2022 pod ev. č. Z2022-022003 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 7. 2022 pod ev. č. 2022/S 142-405503, jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0487/2022/VZ, č. j. ÚOHS-02759/2023/510 ze dne 19. 1. 2023

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 24. 10. 2022 návrh navrhovatele – CCA Group a.s., IČO 25695312, se sídlem Karlovo náměstí 288/17, 120 00 Praha – Nové Město, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dodávka informačního systému sociálního zabezpečení (ISSZ DP-3) a jeho správa, provoz a rozvoj“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 7. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 7. 2022 pod ev. č. Z2022-022003 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 26. 7. 2022 pod ev. č. 2022/S 142-405503, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem obdržení předmětného návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 24. 10. 2022 (dále jen „**návrh**“) bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“).
3. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o vyloučení ze dne 16. 9. 2022 (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“). Navrhovatel měl být ze zadávacího řízení na veřejnou zakázku vyloučen z důvodů, které zadavatel v rozhodnutí o vyloučení vůbec neuvedl, nebo z něj objektivně a jednoznačně nevyplývají. Tyto důvody mu měly být poprvé sděleny až v rozhodnutí o námitkách ze dne 14. 10. 2022 (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“). Podle navrhovatele vycházel tvrzený rozpor nabídky se zadávacími podmínkami z nesprávné interpretace zadávacích podmínek, když podle názoru zadavatele má být obsahem nabídky i kompletní konfigurace infrastruktury na úrovni HW, která pak nemůže být navrhovatelem měněna a doplňována. Podle navrhovatele má být naopak tato konfigurace zpracována až v rámci předmětu plnění. Zadavatel měl postavit rozhodnutí o vyloučení na zjištěných, že dokument „Virtuální servery – sizing a rozmístění lokalit“ (dále jen „**Sizing**“) údajně

neobsahuje dostatečné kapacity pro běh za všech okolností. To ale z jeho nabídky vyplývat nemá. Navrhovatel dále brojil proti nedostatečnému, nejasnému a nesrozumitelnému vymezení zadávacích podmínek ve vztahu k nutnosti uvedené potřebné konfigurace HW vybavení.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 19. 1. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0487/2022/VZ, č. j. ÚOHS-02759/2023/510 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl tak, že se správní řízení ve vztahu k části návrhu, ve které navrhovatel napadá zadávací podmínky veřejné zakázky, zastavuje, neboť předmětné části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad návrh navrhovatele vyjma výše uvedené části zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.
6. V odůvodnění k výroku I napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že nezjistil podání jiných námitek než těch ze dne 30. 9. 2022 (dále jen „**námítka**“), kterými navrhovatel brojil primárně proti rozhodnutí o vyloučení. V části návrhu však navrhovatel směřoval i proti zadávacím podmínkám. V námitkách ale tato část návrhu obsažena není a zároveň námitky nebyly v této části podány ve lhůtě pro podání nabídek ve smyslu § 242 odst. 4 zákona, tj. ve lhůtě ve které mohly být námitky proti zadávacím podmínkám uplatněny.
7. V odůvodnění k výroku II Úřad nejprve uvedl, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil ucelený pohled na navrhovatelem namítané skutečnosti. Zadavatel se tak v rozhodnutí o námitkách dostatečně podrobně a srozumitelně vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi namítanými navrhovatelem. Dále Úřad konstatoval, že rozhodnutí o vyloučení je dostatečně konkrétní a srozumitelné a jsou z něj patrné důvody, pro které zadavatel přistoupil k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.
8. K věcnému posouzení Úřad uvedl, že podle části 4 zadávací dokumentace byli účastníci zadávacího řízení povinni zajistit dodržení mj. vyhlášky č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (dále jen „**vyhláška**“). K posouzení, zda je nabídka navrhovatele, respektive dokumenty „Příloha – Návrh architektury řešení“ (dále jen „**Návrh architektury**“) a Sizing v souladu s touto vyhláškou, se Úřad obrátil na Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost (dále jen „**NÚKIB**“) jako správní úřad pro oblast kybernetické bezpečnosti. NÚKIB uvedl, že řešení navrhovatele nepočítá s potřebnými zdroji vyžadovanými zadavatelem pro účely disaster recovery v lokalitě 2 a v objasnění navrhovatel pracuje pouze se zdroji hypotetickými, které však v řešení navrhovatele uvedeny nejsou. V lokalitě 2 podle NÚKIB nejsou uvedeny dostatečné procesorové, paměťové a diskové kapacity pro účely záložního provozu produkčního prostředí, pouze zdroje nezbytné pro testovací prostředí a zálohování. Pokud by bylo nutné přesunout produkční prostředí do lokality 2, bude testovací prostředí pozastaveno/zrušeno a nebude tak splněn § 10 odst. 3 vyhlášky. Nebyl by ani naplněn technický požadavek TECH416 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, dle kterého musí být řešení navrženo bez „single point of failure“, tedy tak, aby výpadek jediné komponenty nezpůsobil výpadek celého systému nebo ztrátu dat. Dále podle NÚKIB nespĺňuje řešení navrhovatele § 15 písm. f) ve spojení s § 27 vyhlášky,

neboť v případě nutného disaster recovery by byli omezeni uživatelé produkčního i testovacího prostředí, a to v rozporu s požadavky zadavatele.

9. Úřad ze závěrů NÚKIB vycházel, přičemž dospěl k závěru, že ani objasnění navrhovatele ze dne 6. 9. 2022 v návaznosti na žádost zadavatele ze dne 31. 8. 2022 nikterak neosvětlilo předložené řešení navrhovatele a neodůvodnilo, jaké další zdroje navrhovatel použije pro spuštění produkčního prostředí v lokalitě 2, aniž by současně nemuselo dojít k pozastavení/zrušení testovacího prostředí. Argumentaci navrhovatele pak Úřad označil za lichou, neboť sám navrhovatel odkázal na Sizing jako na dokument, v němž jsou uvedeny rámcové požadavky na HW a SW komponenty. Řešení navrhovatele pak podle Úřadu nepředpokládá existenci dostatečných redundantních aktiv pro použití testovacího prostředí pro účely disaster recovery. Ani v této části navrhovatel podle Úřadu v objasnění nabídky nespécifikoval, s jakými dalšími zdroji měl ve své nabídce počítat.

III. Rozklad navrhovatele

10. Dne 2. 2. 2023 Úřad obdržel blanketní rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 23. 1. 2023. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Dne 13. 2. 2023 Úřad obdržel od navrhovatele doplnění rozkladu z téhož dne.

Námítky rozkladu

11. Navrhovatel nesouhlasí s tím, že předložená nabídka neodpovídá zákonným, resp. podzákonným požadavkům na kybernetickou bezpečnost. Navrhovatel v souladu s požadavky zadávací dokumentace uvedl v tabulce obsažené v dokumentu Sizing parametry všech virtuálních serverů pro jednotlivé komponenty aplikace. Z těchto parametrů si měl zadavatel nesprávně vyvodit parametry celého prostředí a na základě toho konstatoval nesplnění požadavku TECH304 přílohy č. 1 návrhu smlouvy a dalších. Navrhovatel trvá na tom, že uvedená konfigurace je konfigurací virtuálních serverů. Jaká tato konfigurace bude, v nabídce uvedeno není, protože z čl. 4 zadávací dokumentace plyne, že tato činnost měla být provedena až v rámci realizace veřejné zakázky. Dále navrhovatel v návrhu cituje požadavek TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy a jak jej ve své nabídce splnil.
12. Zadavatel podle navrhovatele nepožadoval popis fyzické hardwarové infrastruktury ani její konfiguraci. Nelze tedy tvrdit, že navrhovatelem předkládané řešení nesplňuje výkonové požadavky nebo že nabízené řešení nesplňuje požadavky kybernetické bezpečnosti. Takové závěry lze učinit až na základě posouzení navrhované HW konfigurace, která však požadována nebyla.
13. Navrhovatel namítá, že se Úřad nezabýval argumentem, že navrhovatelem nabízené řešení naplňuje požadovaný rozsah požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, ale pouze lakonicky tvrdil, že předmětem plnění měla být i HW konfigurace. To podle navrhovatele není pravda, což usuzuje na základě gramatického výkladu zadávací dokumentace.
14. Z nabídky navrhovatele má plynout, že v případě kritické situace poběží systém na těch samých virtuálních serverech v konfiguraci, která je uvedena v dokumentu Sizing, a produkční a testovací prostředí bude nadále odděleno. K jejich splnutí nemůže dojít. Jediný rozdíl je v tom, že virtuální servery poběží na jiném hardware.

15. Zadavatel mylně dedukoval, že pro disaster recovery bude použito testovací prostředí a že v tabulce v dokumentu Sizing jsou uvedeny informace o HW konfiguraci. Z tohoto důvodu je stanovisko NÚKIB tendenčně formulovaným stanoviskem, které vychází ze špatné interpretace podané nabídky. Jelikož je napadené rozhodnutí opřeno o vadné stanovisko, je samo zatíženo vadou.

Závěr rozkladu

16. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

17. Zadavatel uvádí, že návrh HW konfigurace měl být skutečně zpracován až v rámci realizace veřejné zakázky. Navrhovatel by ale nemohl v rámci provádění díla předložit návrh HW a SW konfigurace, který by neodpovídal dokumentu Sizing, neboť již v nabídce měl uvést rámcové požadavky na HW a SW. Navrhovatel by v průběhu realizace díla nemohl uvést HW infrastrukturu s takovou kapacitou, která by umožňovala souběžný provoz produkčního i testovacího prostředí v záložní lokalitě. Nabídka navrhovatele nebyla vyloučena kvůli tomu, že by v ní absentoval návrh HW architektury, ale proto, že obsahovala nevyhovující návrh HW kapacit.
18. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

19. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výrocích, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

21. Úvodem je nutné konstatovat, že přestože rozklad navrhovatele směřuje proti napadenému rozhodnutí jako celku, žádná z rozkladových námitek nesměřuje proti jeho výroku I. V tomto ohledu zde tedy není žádné tvrzení navrhovatele, které bych mohl vypořádat. Konstatuji proto pouze to, že s výrokem I napadeného rozhodnutí souhlasím a odůvodnění k tomuto výroku považuji za správné a úplné. Části návrhu, která směřovala proti zadávacím podmínkám, nepředcházely řádně a včas podané námitky, proto Úřad nemohl konat jinak než v této části správní řízení o návrhu zastavit.

K požadavkům zadavatele

22. Navrhovatel nesouhlasí s tím, že předložená nabídka neodpovídá zákonným, resp. podzákonným požadavkům na kybernetickou bezpečnost. Navrhovatel v souladu s požadavky zadávací dokumentace uvedl v tabulce obsažené v dokumentu Sizing parametry všech virtuálních serverů pro jednotlivé komponenty aplikace. Z těchto parametrů si měl zadavatel nesprávně vyvodit parametry celého prostředí a na základě toho konstatoval nesplnění požadavku TECH304 přílohy č. 1 návrhu smlouvy a dalších. Navrhovatel trvá na tom, že uvedená konfigurace je konfigurací virtuálních serverů. Jaká tato konfigurace bude, v nabídce uvedeno není, protože z čl. 4 zadávací dokumentace plyne, že tato činnost měla být provedena až v rámci realizace veřejné zakázky. Dále navrhovatel v návrhu cituje požadavek TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy a uvádí, jak jej ve své nabídce splnil.
23. Ze zadávací dokumentace je patrné, že navrhovatel směšuje dvě zadávací podmínky, dva požadavky zadavatele. **První z nich je součástí předmětu plnění**, což vyplývá z čl. 4 „Předmět a rozsah veřejné zakázky“ zadávací dokumentace, kde je uvedeno, že **provedení díla zahrnuje mj. „Požadovanou konfiguraci pro fungování aplikace ISSZ DP-3“**. Na to navazuje i navrhovatelem citovaná pasáž téhož článku zadávací dokumentace, ve které se píše, že „[v] rámci předmětu plnění je dodavatel povinen zpracovat požadavky na požadovanou konfiguraci pro fungování aplikace ISSZ DP-3. Na základě této konfigurace obstará zadavatel potřebné HW a SW vybavení a poskytne jej vybranému dodavateli pro účely realizace Díla.“
24. **Od tohoto požadavku je nutné odlišit požadavek TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy**, ve kterém zadavatel požaduje, **aby zhotovitel ve své nabídce uvedl „rámcové požadavky na HW a SW komponenty, které následně bude schopen rozpracovat do detailních požadavků ve fázi analýzy. Požadavky je nutno specifikovat minimálně pro:**
- Množství virtuálních serverů včetně jejich základních parametrů (CPU, paměť, diskový prostor ...)
  - Rozložení serverů
  - Požadavky na diskový prostor
  - Množství požadovaných síťových portů včetně jejich rychlostí
  - Požadavky na SAN infrastrukturu
  - Požadavky na zálohování“
25. Požadovaná konfigurace v rámci předmětu plnění je podrobnou konfigurací, kterou zadavatel v požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy zmiňuje. To ostatně potvrzuje i Příloha č. 5 Návrhu smlouvy – Detailní rozpad ceny a akceptační milníky, kde zadavatel požaduje, aby část předmětu plnění „Požadovaná konfigurace pro fungování aplikace ISSZ DP-3“ byla dodána do 30 dní od data účinnosti smlouvy. Oproti tomu rámcové požadavky na HW a SW infrastrukturu zadavatel požadoval již v rámci nabídky.
26. Je tedy zřejmé, že v rámci nabídky měli dodavatelé uvést rámcové požadavky na HW a SW komponenty. Rámcové požadavky v tomto smyslu nejsou takové požadavky, které by bylo později možno měnit, ale takové, které zahrnují celý rámec, tedy v případě HW fakticky maximální možné HW parametry, které dodavatel nabízeným plněním využije. Až později je dodavatel rozpracuje do detailů. Rámcové HW požadavky však podle zadávací

dokumentace již měnit nelze, což opakovaně potvrdil i zadavatel, když např. ve svém vyjádření k rozkladu uvedl, že navrhovatel „*ve své argumentaci opomíjí skutečnost, že příloha č. 1.5 nabídky by se po uzavření smlouvy stala závaznou součástí smlouvy (čl. 3 odst. 4 písm. b) Návrhu smlouvy). Navrhovatel by tedy nemohl v rámci provádění díla předložit návrh HW a SW konfigurace, který by neodpovídal příloze č. 1.5, resp. pokud by tak učinil, uplatnila by se příloha č. 1.5 přednostně a navrhovaná konfigurace by zadavatelem nemohla být akceptována (čl. 3 odst. 5 body v) a vi) Návrhu smlouvy).*“

27. V rozhodnutí o námitkách pak zadavatel uvedl: „*Je tedy pravdou, že návrh konfigurace HW vybavení, které měl Zadavatel obstarat pro provoz ISSZ DP-3, představoval výstup etapy 1 díla. Současně však platí, že tento výstup může obsahovat pouze upřesnění údajů, které byly obsaženy v nabídce (vč. přílohy č. 1.5 návrhu smlouvy) a nemůže být s přílohami smlouvy v rozporu. Pokud by tedy až v rámci etapy 1 díla Stěžovatel předložil návrh konfigurace, který by nebyl souladný s přílohou č. 1.5 Návrhu smlouvy (např. obsahoval by jiné kapacity určené pro produkční prostředí v záložní lokalitě), Zadavateli by s ohledem na čl. 3 odst. 5 nezbylo nic jiného, než takový výstup etapy 1 díla odmítnout akceptovat pro rozpor s nabídkou.*“
28. Opakuji, že z výše uvedeného je zřejmé, že dodavatelé měli již v rámci nabídky uvést rámcové požadavky na HW a SW. V rámci předmětu plnění by pak rozpracovali tyto rámcové požadavky do detailu, přičemž se rámcových požadavků museli držet, tj. HW kapacity již nemohly být rozšiřovány. Dodavatel tak musel pracovat pouze s takovými HW kapacitami, které uvedl v nabídce.
29. Ani zmiňovaný gramatický výklad zadávací dokumentace v tomto směru navrhovateli nepomůže. Jak jsem již uvedl, navrhovatel směšuje dvě zadávací podmínky, přičemž jedna se vztahuje k předmětu plnění a druhá k požadavkům na nabídku. Dodavatel, který si zadávací dokumentaci prostudoval celou, nemohl zadávací podmínku vyložit jinak, a to ani pohledem gramatického výkladu. I při prostém prostudování textu je totiž zřejmé, že rámcové požadavky na HW bylo nutné předložit již v rámci nabídky a v rámci předmětu plnění je již pouze rozpracovávat, nikoliv rozšiřovat. Mám za to, že ze zadávací dokumentace neplyne jiný možný výklad.
30. Nelze pak souhlasit s tím, že navrhovatel uvedl pouze konfiguraci virtuálních serverů, a nikoliv HW kapacit obecně, protože jen konfiguraci virtuálních serverů zadavatel chtěl. Virtuální servery mají také požadavky na HW, respektive požadavky na HW má infrastruktura, na které běží dané servery. Zadavatel potřeboval vědět, jaké HW požadavky budou nutné pro řešení navrhovatele, neboť musel potřebnou HW kapacitu zajistit (tak by tomu bylo bez ohledu na to, zda samotný systém poběží na virtuálních serverech či jiným způsobem). Ostatně to, že navrhovatel v dokumentu Sizing uvedl HW konfiguraci, je zcela zřejmé, když tento dokument obsahuje vyjádření požadavku na CPU, paměť či diskový prostor. V tomto směru je lhostejné, zda jde o HW požadavky na virtuální servery či jiné HW požadavky, které zadavatel uvedl v bodu TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy.
31. Nelze navíc oddělovat požadavky na virtuální servery a na HW kapacitu obecně, neboť zadavateli jde primárně o HW kapacitu virtuálních serverů, což je zřejmé např. z požadavku TECH535 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, kde je uvedeno, že **všechny aplikační komponenty mají být provozovány na operačním systému ve virtualizované infrastruktuře**. Obdobně lze takový závěr učinit i ze samotného požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, protože

velká část požadované rámcové HW konfigurace se vztahuje právě k virtuálním serverům. Dodavatelé měli dané rámcové požadavky uvést, přičemž ty měly splňovat mj. vyhlášku. Z řešení navrhovatele a požadavků na HW komponenty však zadavatel správně zjistil (k tomu odkazují níže), že řešení navrhovatele vyhlášku nesplňuje (a nemůže ji v návaznosti na to splňovat ani předmět plnění), neboť neobsahuje dostatečné HW kapacity.

32. Jestliže navrhovatel uvádí, že teprve na základě HW konfigurace lze posuzovat, zda je navržené řešení dostatečně robustní pro provozování systému a zda splňuje veškeré požadavky, je potřeba s ním souhlasit. Rámcová konfigurace ale měla být již součástí nabídky, neboť zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že dodavatel v rámci nabídky uvede rámcové požadavky na HW a SW. Na základě takové HW konfigurace mohl zadavatel posoudit, zda je řešení navrhovatele (dodavatele obecně) dostatečně robustní. Žádné jiné možnosti, kterými by dodavatelé mohli své řešení rozšířit, a to ať už v rámci předmětu plnění či v jiné části nabídky, zadavatel nepřipustil. Pokud tedy řešení navrhovatele nebylo dostatečně robustní již v okamžiku podání nabídky, nemohlo se takovým stát ani ve fázi realizace veřejné zakázky, ačkoliv se navrhovatel snaží tvrdit opak.
33. Nedává navíc smysl, aby dodavatel v rámci svého řešení uvedl pouze část požadované HW konfigurace a další části přidal (rozšířil kapacity) až v rámci předmětu plnění, pokud zároveň musel předmět plnění splňovat vyhlášku. Již nabídka navrhovatele ale vyhlášku zcela zřejmě nesplňuje, tedy ji s ohledem na další mechanismy zadávací dokumentace (viz citace uvedené výše) nemohl v návaznosti na to splňovat ani předmět plnění. Není mi pak zřejmé, jaké další HW kapacity plánoval navrhovatel uvést, respektive jaká HW část mu v nabídce chyběla. Navrhovatel sice uvádí, že to jsou jakési „další zdroje“, není ale vůbec jasné, jaké zdroje to jsou a proč je neuvedl již v nabídce.

K souladu nabídky se zadávacími podmínkami

34. Jestliže souhlasím s napadeným rozhodnutím v tom, že zadavatel požadoval rámcové požadavky na HW již v rámci nabídky a navrhovatel je v dokumentu Sizing uvedl, je nutné souhlasit i s navazujícími závěry Úřadu týkajícími se rozporu nabídky navrhovatele s požadavky na kybernetickou bezpečnost ve smyslu vyhlášky a požadavku TECH304 přílohy č. 1 návrhu smlouvy. Na tomto místě lze dodat, že považuji za zcela správné, že Úřad využil stanoviska NÚKIB, jako ústředního správního úřadu pro oblast kybernetické bezpečnosti, jelikož v tomto směru postrádá odborné znalosti.
35. Zadavatel vyloučení odůvodnil mj. tak, že zadavatel nedodržel vyhlášku, konkrétně
- a) § 10 odst. 3 vyhlášky když „v nabídce navrhl, aby jako DR řešení bylo využito testovací prostředí do doby, než by bylo rekonstruováno původní produkční prostředí. V takové situaci by pak testovací a produkční prostředí splynula v jedno a prostředí určené pro testování by absentovalo zcela.“
  - b) § 15 písm. f) v návaznosti na § 27 písm. d) vyhlášky, když „použití testovacího prostředí pro účely disaster recovery, které je výkonnostně slabší, tuto dostupnost porušují. Návrh architektury předpokládá zprovoznění systému v záložním datacentru až v případě havárie primárního datacentra. Reálná časová náročnost na zprovoznění v záložním datacentru neumožní splnit definovaná SLA, RPO a RTO. Bez dodatečných investic do HW a SW nelze zajistit redundanci aktiv.“

36. NÚKIB uvedl, že nabídka navrhovatele nesplňuje § 10 odst. 3 vyhlášky, neboť navrhovatel v lokalitě 2 neuvedl dostatečné procesorové, paměťové a diskové kapacity pro účely záložního provozu produkčního prostředí v případě nutného disaster recovery a uvedl pouze zdroje pro testovací prostředí a zálohování. V případě nutnosti přesunutí produkčního prostředí do lokality 2 by nebylo možné zároveň vést i testovací prostředí, což uvedený požadavek vyhlášky v návaznosti na požadavek TECH304 přílohy č. 1 návrhu smlouvy porušuje. Současně by pak využitím lokality 2 pro prostředí produkční i testovací nebyl naplněn požadavek TECH416 přílohy č. 1 návrhu smlouvy.
37. Dále NÚKIB konstatoval, že řešení navrhovatele nesplňuje § 15 písm. f) ve spojení s § 27 vyhlášky, neboť použití testovacího prostředí, které je výkonnostně slabší, pro účely disaster recovery porušuje požadavek dostupnosti informačního systému podle zadávací dokumentace, jelikož není zajištěna dostatečně redundance technických prostředků a vybavení podle § 27 písm. d) vyhlášky. V podrobnostech k odbornému stanovisku NÚKIB odkazují na bod 126 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se mu Úřad podrobně věnuje.
38. I s ohledem na to, že navrhovatel nikterak neargumentuje proti tomu, že by jeho nabídka v souladu s vyhláškou byla, neboť rozklad míří proti tomu, že zadavatel nepožadoval HW konfiguraci v rámci nabídky (k tomu odkazují výše), mohou se pouze ztotožnit se závěry Úřadu uvedenými v bodu 127 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Stejně jako Úřad mám i na základě stanoviska NÚKIB za to, že navrhovatel nenabídl takové řešení, které by splňovalo § 10 odst. 3 vyhlášky, neboť v lokalitě 2 neuvedl dostatečné HW kapacity pro účely záložního provozu produkčního prostředí v případě nutného disaster recovery. Navrhovatel totiž v Návrhu architektury uvedl, že *„[v] případě katastrofy v Lokalitě 1 lze z těchto pasivních obrazů v Lokalitě 2 postupy DR procedury spustit na hypervizorech virtuální servery Produkčního prostředí ve stavu, v jakém byly těsně před zastavením prostředí v Lokalitě 1. Pro tento provoz lze využít kapacitu virtualizační platformy využívanou v běžném provozu pro Testovací prostředí.“*
39. Nezbyvá pak než souhlasit s Úřadem i v tom, že v rámci objasnění nabídky navrhovatel sice hovoří o tom, že produkční prostředí při nutném disaster recovery využije i další zdroje kromě zdrojů určených pro testovací prostředí, ale žádné další zdroje či kapacity v nabídce neuvedl. Přitom co se týká rámcových HW požadavků, odkázal na dokument Sizing, kde ale žádné další kapacity, žádné další zdroje uvedeny nejsou. Navrhovatel neuvedl konfiguraci žádných virtuálních serverů, které by měly stejné parametry jako produkční prostředí, kde by toto prostředí mohlo běžet v případě nutného disaster recovery. Konstatuji proto, že Úřad správně uvedl, že *„[o]bjasnění nikterak neobjasnilo předložené řešení navrhovatele (resp. tu část, v níž navrhovatel uvádí, že v případě katastrofy v lokalitě 1 lze využít kapacitu virtualizační platformy využívanou v běžném provozu pro testovací prostředí) a neodůvodnilo, jaké ‚další zdroje‘ navrhovatel použije pro spuštění produkčního prostředí v lokalitě 2, aniž by současně nemuselo dojít k pozastavení (příp. zrušení) testovacího prostředí“.*
40. Obdobně pak ob stojí i další důvod pro vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění § 15 písm. f) ve spojení s § 27 vyhlášky. Jak uvedl Úřad v bodu 132 odůvodnění napadeného rozhodnutí, řešení navrhovatele nemá v lokalitě 2 připravenou dostatečnou kapacitu pro provoz produkčního prostředí v lokalitě 2. Takové řešení tedy nepředpokládá existenci dostatečných redundantních aktiv. Objasnění navrhovatele ani vyjádření

k podkladům rozhodnutí pak žádné osvětlení navrhovaného řešení nepřineslo (k tomu v podrobnostech odkazují na body 133 a 134 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

41. Navrhovatel namítá, že se Úřad nezabýval argumentem, že navrhovatelem nabízené řešení naplňuje požadovaný rozsah požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, ale pouze lakonicky tvrdil, že předmětem plnění měla být i HW konfigurace. To podle navrhovatele není pravda, což usuzuje na základě gramatického výkladu zadávací dokumentace.
42. Navrhovatel nebyl vyloučen proto, že by nabízené řešení neodpovídalo požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy, tedy že by vůbec neuvedl rámcové požadavky na HW a SW. Naopak, z odkazu na dokument Sizing a z tohoto dokumentu samotného je zřejmé, že navrhovatel uvedl potřebné údaje. Naplnění požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy však není jediným kritériem pro soulad nabídky se zadávacími podmínkami. Zadavatel totiž výslovně uvedl, že nabídka musí být v souladu s vyhláškou, což jím uvedené požadavky na HW a SW nespĺnily.
43. Je vhodné zopakovat, že kapacity, které navrhovatel popsal v lokalitě 2 v dokumentu Sizing, nemohly v případě nutného disaster recovery dostačovat pro provoz produkčního prostředí umístěného v lokalitě 1. Z dokumentu Sizing totiž vyplývá, že kapacity v lokalitě 2 jsou menší a běh produkčního prostředí by nemohly umožnit. Už vůbec kapacity v lokalitě 2 nemohly postačovat k současnému běhu produkčního a testovacího prostředí. Současný běh produkčního a testovacího prostředí by navíc nesplňoval požadavek TECH416 přílohy č. 1 návrhu smlouvy.
44. Podle navrhovatele má z jeho nabídky plynout, že v případě kritické situace poběží systém na těch samých virtuálních serverech v konfiguraci, která je uvedena v dokumentu Sizing, a produkční a testovací prostředí bude nadále odděleno. K jejich splynutí nemůže dojít. Jediný rozdíl je v tom, že virtuální servery poběží na jiném hardware.
45. Navrhovatel hovoří o tom, že virtuální servery poběží na jiném hardware. Jiný hardware však ve smyslu požadavku TECH603 přílohy č. 1 návrhu smlouvy v nabídce neuvedl. Že budou použity kapacity testovacího prostředí, vyplývá z nabídky navrhovatele, respektive z *Návrhu architektury („[v] případě katastrofy v Lokalitě 1 lze z těchto pasivních obrazů v Lokalitě 2 postupy DR procedury spustit na hypervizech virtuální servery Produkčního prostředí ve stavu, v jakém byly těsně před zastavením prostředí v Lokalitě 1. Pro tento provoz lze využít kapacitu virtualizační platformy využívanou v běžném provozu pro Testovací prostředí.“)*. Navrhovatel sice neuvedl, že by v takovém případě testovací prostředí nebylo dostupné, to je ale zřejmé z dokumentu Sizing, neboť produkční prostředí a testovací prostředí nemohou s ohledem na stanovenou HW konfiguraci existovat v lokalitě 2 vedle sebe (pominu-li to, že vedle sebe nemohou existovat ani s ohledem na požadavek TECH416 přílohy č. 1 návrhu smlouvy). Navrhovatel pro takovou variantu nestanovil dostatečně HW kapacity. Přesto z *Návrhu architektury* plyne právě to, že pro produkční prostředí budou v případě nutného disaster recovery použity kapacity testovacího prostředí.
46. Zadavatel pak již v rozhodnutí o námitkách uvedl, že *„souhlasí se Stěžovatelem v tom, že obrat ‚splynutí obou prostředí‘ nevystihuje správně situaci, která by nastala v případě katastrofy. V daném případě by nedošlo ke splynutí aplikačních vrstev obou prostředí, ale k tomu, že testovací prostředí by bylo z lokality 2 zrušeno a zálohováno jinde a na uvolněných*

kapacitách by bylo uvedeno do provozu produkční prostředí dle provozních standardů.“ Nemám za to, že by taková „vada“ měla vliv na zákonnost rozhodnutí o vyloučení.

47. Navrhovatel namítá, že zadavatel mylně dedukoval, že pro disaster recovery bude použito testovací prostředí a že v tabulce v dokumentu Sizing jsou uvedeny informace o HW konfiguraci. Z tohoto důvodu je stanovisko NÚKIB tendenčně formulovaným stanoviskem, které vychází ze špatné interpretace podané nabídky. Jelikož je napadené rozhodnutí opřeno o vadné stanovisko, je samo zatíženo vadou.
48. I s ohledem na výše uvedené závěry nemám za to, že by stanovisko NÚKIB bylo v nějakém ohledu tendenční nebo že by v případě Úřadu nebo NÚKIB nastala mylná dedukce. V tomto směru pak dále souhlasím s Úřadem, který v bodě 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„NÚKIB je podle § 21a zákona o kybernetické bezpečnosti ústředním správním úřadem pro oblast kybernetické bezpečnosti a pro vybrané oblasti ochrany utajovaných informací a jeho odborný názor v šetřeném případě je tedy zásadní pro zjištění stavu věci tak, aby nezbuzoval důvodné pochybnosti“.*
49. Úřad v žádosti o odborné stanovisko předložil NÚKIB jak argumentaci zadavatele, tak argumentaci navrhovatele a zaslal mu relevantní pasáže zadávací dokumentace tak, aby si NÚKIB mohl učinit vlastní úsudek. Položené dotazy nejsou nikterak zavádějící či sugestivní. Ze žádosti je patrná i argumentace navrhovatele týkající se toho, že nabídka obsahuje konfiguraci virtuálních serverů, nikoliv konfiguraci HW. NÚKIB tak obdržel veškeré informace, které k nezaujatému posouzení potřeboval a v tomto duchu na žádost také odpověděl. Nemám proto za to, že by stanovisko NÚKIB bylo jakkoliv tendenčním či vycházelo ze špatné interpretace podané nabídky.
50. S ohledem na závěry uvedené výše je zřejmé, že nabídka navrhovatele nebyla v souladu se zadávacími podmínkami. Na tom nemohou nic změnit ani námitky navrhovatele, které jsem vypořádal výše, a jako celek je odmítám.

VI. Závěr

51. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice
2. CCA Group a.s., Karlovo náměstí 288/17, 120 00 Praha – Nové Město

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy